Ч. 107. Субота 29 (16) мая 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Найблизше засїдане палати послів. — З буджетової комісиї. — Парляментарна ситуация. — Справи перскі.

На дневнім порядку засїданя палати послів дня 3 червня уміщено перше читане фінансових предложень правительства, справоздане комісиї посольскої ненарушимости о виданю посла Страньского за обиду чести, справоздане комісиї господарскої о будучій міжнародній умові і дискусия над всїми доси неполагодженими протестами виборчими з мая 1907 року.

На вчерашнім засїданю буджетової комісиї по промовах цїлого ряду бесїдників принято в цїлости буджет міністерства судівництва 21 голосами против 20 і приступлено до нарад буджетом міністерства просьвіти. Справоздане о центральнім зарядї предложив п. Гурский. П. Ґломбиньский реферував о школах середних і вніс резолюцию з візванем до правительства, аби суплєнти аж до управильненя поборів одержували на дальше дорожняний додаток 200 корон і аби переповнене в середних школах Галичини усунено при помочи закладаня промислових і середних шкіл. Відтак промовляли справоздавцї Штайнвендер про „штуку", Фукс „віроісповіданя" і Аверсперґ „фонд релїгійний". На тім покінчено наради і відложено до слїдуючого засїданя, яке відбуде ся в середу о годинї 4 по полудни.

„Korresp. Zentrum" доносить, що із сторони Поляків і християньских суспільників вплинено на бар. Бінерта, аби на першім засїданю палати відкликнув ся до послів, щоби обмежили ся до ухваленя буджетової провізориї, так щоби палата відложила свої наради до осени і мала час до переговорів перед осїнною сесиєю. — „Narodni Listy" доносять, що на оногдашнім засїданю славяньскої Униї ухвалено не ставити в буджетовій комісиї резолюциї в справі ческого унїверситету на Моравї, позаяк Чехи уважають тамтогорічну резолюцию обовязуючою; однако головною причиною мало бути то, що Униїя рада би не удавати ся о поміч до кола польского. — Після оповіщеного в „Deutschnationale Korresp." комунїкату на вчерашнім засїданю виконного комітету сторонництва ухвалено одноголосно, що буджет має бути викінчений в комісиї в слїдуючім тижни, а дня 7. червня буде предложений палатї звіт комісиї. Рівночасно висказано бажане, аби буджетові наради могли бути скоро покінчені також в повній палатї. — Вчера о годинї 3 з полудня відбула ся рада міністрів.

По мисли постанови німецкого виконуючого комітету явили ся провідники німецких сторонництв у бар. Бінерта на конференцию, в котрій взяли участь також міністер просьвіти ґр. Штірк і міністер для Німцїв др. Шрайнер. Нарада тревала годину, обговорювано справи буджетові, між иншим резолюциї, котрих треба надїяти ся при дебатї над висшими школами. Як зачувати, участники наради прийшли до переконаня, в тих справах швидка праця в буджетовій комісиї не стріне ся з перешкодами. Надїють ся, що праця в буджетовій комісиї скінчить ся в середу. По зелених сьвятах збере ся конференция клюбових провідників, щоби постановити, чи й в палатї послів так само, як в комісиї, мають здавати справу головний референт (др. Штайнвендер) і поодинокі референти.

Виперта Японциями з далекого Всходу Росия хоче винагородити собі утрати, які там потерпіла, в Персиї, в котрій внутрішний заколот дійшов до краю. В тих заходах помагає Росиї Анґлїя, котра зі страху перед наїздом німецким хоче тим способом приєднати собі союзника. Поведене Росиї в Персиї нагадує дуже подія Польщі, а внутрішне положене Персиї оправдує побоюване що до подїлу тої

---

3)

В жертву богам.

З польского — Вяч. Сєрошевского.

(Дальше).

Вечером довкола розпятого шатра старця зібрало ся богато людий; зійшли ся майже всї хвилеві мешканцї долини. Господар велїв убити кілька ренів і приймав гостий. По так довгім пості, наївши ся до сита мяса і товщу, пируючі з легкодушностию правдивих Тунгузів, забуваючи о минувших муках, стали танцювати і весело приспівувати:

Хуґай — хеґій, хеґій — хийра!
Хийра — хумґай, хумґай — хока!
Хока — ехандо — харґа!
Харґа — чоо... о... ча!... *)

Старі, сидячи при ватрі, приглядали ся молодежи і порушаючи до такту головами, второвали: Хуґай, хеґій, хеґій — хийра!

— Як гадаєш Олтунґаба, а може Господь відверне караючу руку і позволить веселости повернути між гори? — спитав Сельтичан, обертаючи ся до одного з гостий, як мідь чорного, як мох поморщеного старця.

— Житє наше Сельтичане, то тїнь падаюча на воду — відповів задуманий Олтунґаба.

Слїдуючого рана населене долини обудило ся в незвичайно торжественнім настрою. День заповідав ся богатий в події. Час був прекрасний, небо чисте, голубе, хмар нї слїду.

Коли зібрані на віче заняли свої місця: старші і достойні члени родів в першім ряді, молодші ззаду за ними, а діти і женщини ще дальше поза кругом, Олтунґаба уляґаючи многократним запрошеням, війшов в середину і кланяючи ся, промовив:

— Отже без огляду на мою старість жадаєте?

— До когож маємо удати ся?

— Суть молодші, могучі ворожбити!

— О Олтунґаба! Хтож з нас посьмів би ворожити в твоїй присутности! — кликали з усїх сторін.

Старець мовчав і глядів на розворушену громаду зпід ока.

— Ти вагуєш ся.... а для многих може то настав послїдний день.

— Не то я собі гадаю, але приводжу на память давні звичаї.... Щож вам скаже мій язик? Трудний день потребує трудного, а тяжкий тяжкого. І на що дармо будити небезпечність! Коли не найде ся хоробрий, то менї прийде ся умирати?

— Нехай всї помремо! Чейже нам добра бажаєш, Олтунґаба?... Ми вже постановили.

— Нехай отже так буде! — згодив ся вкінци ворожбит по короткій хвили роздумованя.

Двох найвиднїйших чародїїв подало єму чародійский кафтан з довгими тороками і множеством металевих бляшок. Відтак розпустили сиве волосє старця і вложили єму на голову рогату зелїзну корону. Рівночасно підстарший Тунгуз сушив перед огнем бубон. Коли достаточно висох і напружив ся, попробовав єго ударом палички: понурий, звістний відголос порушив воздух і перервав розмови. Тодї на серединї круга розпростерто білу шкіру рена, обертаючи єї головою до полудня. Старий сїв на нїй, закурив люльку і проковтував дим, запиваючи єго водою; відтак останками тої води приснув на всї чотири сторони сьвіта і обернувши ся лицем до сонця, попав в цїлковиту неподвижність. Довго так сидїв зі спущеною головою, спадаючим єму на очи волосєм і поглядом, впертим в осліплюючо білі вершки гір. Вкінци легка дрож стрясла єго тїлом, прикра чикавка добула ся з єго грудий. Дрож і чикавка постепенно побільшали ся, аж перейшли в неустаючі, трохи удані, а трохи дійстні конвульсиї і зойки. Серед окружаючих дав ся чути плач.

Якась старушка упала і судорожно вила.

Рівночасно зараз коло чарівника на земли появила ся перебігаюча чорна тїнь — між нею а стоячим на небі сонцем висїв у воздуси орел. Пронизуючий крик роздер воздух. Товпа людий похилила ся як трава пірвана вихром.

Хто кричав? Чарівник чи орел? — Нїхто не знав.

— Недобре, недобре — шептали люди.

— Тихо!

Ударено в бубон: сильний, понурий відголос загудів кілька разів як грім... Орел відлетів.

---

*) Приспівок, слова без значіня, так як пр. наше: Ой, ду, ду, ду!...

держави. Помимо відновленя конституциї і нових обіцянок шаха, тревае тай давний розлад. Як недавно доносила Frankfurter Ztg. на основі вістий, одержаних в міністерстві заграничних справ, Тегеран окружений перскими ворохобниками т. зв. „народовцями“, котрі домагають ся, щоби шах виїхав на кілька літ з Персиї або зовсім зрік ся престола. Перси не вірять вже свому шахови і домагають ся дійстного заведеня конституциї, запорученої европейскими державами. Однако здаєть ся, що й то не вистане. Безсторонні люди, обзнакомлені з перскими відносинами, впевнюють, що місцеве населене так вже здеморалїзоване безнастанною і ріжнородною аґітациєю та ворохобнями, що можна сумнївати ся, чи втихомирене Персиї взагалї можливе без заведеня в нїй европейскої управи, як то свого часу стало ся в Македонії. Той внутрішний розлад використовує Росия, щоби в порозуміню з Анґлією що раз більше вдирати ся до Персиї, що може стати почином до подїлу перскої держави.

Новинки.

Львів, дня 28-го мая 1909

— **З зелїзниці.** Дирекция зелїзниць державних в Станиславові подає до відомости: З причини реконструкциї мосту на Пруті застановляє ся загальний рух на шляху Надвірняньске передмістє Слобода рунґурска Копальня коломийских зелїзниць льокальних на час: 1) від 1—4 червня; 2) від 7 до 11 червня і 3) від 14—18 червня. В загальнім руху на шляху Коломия Надвірняньске передмістє-Шепарівці-Княждвір не буде нїякої перерви.

— **З головного виділу тов. „Просьвіти“.** В місяци цьвітни 1909 р. головний виділ відбув 4 звичайні засїданя, а то 5, 14, 20 і 27 м. м. Виділ ухвалив дарувати фахові книжочки „Тов. україньских студентів земельної академиї“ у Відни та всї виданя „Просьвіти“ тов-у „Жіноча Громада“ в Чернівцях. Принято звіт пп. Білецкого і Гапяка як делеґата на загальні збори тов. „Сила“. Ухвалено удїлити читальні в Городку позичку 50 К, а читальні в Цитулї 250 К. Виасиґнувати филиї в Стрию 300 К на ульджене господарскої льотериї, а филиї в Дрогобичи 200 К на основане овочевої шкілки. Іменовано інспектором сїльского господарства пана Сидора Кузика на місце уступившого п. Гарасевича. Продовжено стипендию інж. Капустякови і підвисшено єму сю стипендию на 180 К місячно а крім того удїлено єму позичку 200 К. Ухвалено удїлити п. С. Вудвудови одноразову запомогу 100 К на студиї городництва. Ухвалено замінити 10 морґів лїса в Милованю і доплатити за се 1000 К на 31 морґів поля і доплатити 3000 К. Вислати письменну подяку о. М. Бачиньскому і о. Т. Войнаровскому за їх труди в користь тов. Ухвалено виасиґнувати признану субвенцию на ульджене крамарского і виноградного курсу в Залїщиках. Надіслану на конкурс ім. Череватенка одинокую працю: п. з. „Електричність“ рішено відослати до дальшої рецензиї проф. дрови Пулюєви в Празї. На розписаний конкурс на ґенерального секретаря канцеляриї увійшло 4 поданя. Виділ надав сю посаду п. А. Гапякови, укін. студ. філ., котрий виїхав за границю на 1 місяць на студиї в тім напрямі.

— **Концерт в 48-роковини смерти Т. Шевченка,** устроєний вчера ученицями шкіл Руского Тов-а Педаґоґічного в салї „Народного Дому“ випав як не може бути красше. Велика саля „Народного Дому“ заповнила ся по береги гостями в переважній части родичами і свояками учениць, а на естраду виступив хор семінаристок і учениць школи виділової в народних строях і відспівав насамперед кантату в честь Т. Шевченка. По сїм виголосила гарно вступне слово п а О. Ф. а хор виділової школи відспівав дуже вдячно В. Матюка: „До рускої пісні“ і Д. Січиньского: „Поставали козаченьки“. Опісля учениця школи виділової А. К. відограла зовсїм поправно на фортепяні Ліхнера: Die Tulpe.

Тепер виступила на естраду маленька декляматорка С. Б., учениця школи вправ, дуже любенька білявка в білій суконцї та віддеклямувала Шевченкову поезию „І досї снило ся...“ так красно, так голосно і виразно, що викликала загальне одушевлене, а гостї нагородили маленьку декляматорку грімкими оплесками. Хор семінаристок відспівав опісля дуже красно Біликовского: „Сонце заходить“ а відтак слїдувала дуже красна гра на фортепяні панночок К. Ц. і М. К., виконана з цїлою прецизиєю. На тім закінчила ся перша часть концерту.

Другу часть розпочав хор школи виділової відспіванєм Вахнянина „Молоді сни“, а відтак виступила на естраду панночка О. К. учениця школи виділової і віддеклямувала дуже красно і з повним зрозумінєм Шевченкову поезию „До Основяненка“ за що в нагороду одержала цїлу бурю оплесків. Посїм хор семінаристок відспівав „Вечірну пісню“ а панночка О. В. відограла знаменито „Баркаролю“ Чайковского і „Валець“ Шопена. Тепер слїдувала знов декламация і треба признати, стала ся кульмінацийною точкою концерту. П-а Л. Щ. віддеклямувала так знаменито Шевченкове „Послание“ що викликала одушевлене у гостий і довго не втихаючі оплески. Мовби виразом того одушевленя стало ся виголошене опісля прегарна бесїда о. кр. Лежогубского звернена до моложеньких сердець концертанток, вказуючи їм дорогу їх пізнїйшого житя. Слїдувала на закінчене „Вязанка пісень“, котру відспівав прекрасно хор виділової школи ім. Шевченка як би на то, щоби полишити в гостях як наймилїйший спомин з концерту, а ми переконані, що всї присутні на концерті родичі винесли з него в своїх серцях глубоку вдяку всїм пп. учителькам і учителям школи ім. Шевченка за їх щирі і успішні труди для добра повіреної їм молодежи.

† **Денис Січиньский,** славнозвістний наш композитор, диригент станиславівского „Бояна“ і орґанізатор селяньских хорів, помер в Станиславові в 44 р. житя. Покійник родив ся в Клювинцях гусятиньского пов., а ґімназию скінчив в Тернополи, де й одержав перші початки науки музики від тамошного учителя співу Льва Левицкого і фортепяніста В. Вшелячиньского. Покійник був якийсь час урядником, а від 1892 присьвятив ся виключно музиці. В послїдних часах працював над оперою „Роксоляна“, котру мабуть і викінчив прочуваючи, що й єму небавком конець прийде. Похорон відбув ся вчера в Станиславові, а в похоронї взяв участь також і „Львівский Боян“.

— **Огнї.** В Чортівци, городеньского повіта, вибух дня 25 с. м. підчас сильної бурі огонь, котрий знищив до години 58 господарств а 147 будинків. О якімсь ратунку не було мови. Завдяки акциї жандармів, котрих явило ся з Тишковець і Обертина аж сїмох, спинено огонь в сусїдстві приходства та уратовано тим способом решту села від руїни. — З Петербурга наспіла вість, що місто Новониколаєв в західній Сибіри горить. Доси згоріло 700 домів і мало також згинути богато людий. Шкода виносить міліони.

— **Репертуар руского народного театру** в Бучачи (лїтна саля в парку). Початок о $7^1/_2$ год. вечером. Білети продає п. Рогозиньский.

І знов заволодїла тишина... Переривало єї лиш неясне воркотанє ворожбита... По хвили, немов з віддаленого лїса, немов з глубини гірских пропастий, почали плисти поодинокі звуки і зливати ся в якесь гармонїйне зузжанє, мов рою пчіл, або накликуючих ся птиць. То Олтунґаба потрясав дзвіночками. Постепенно звуки кріпшали, приближали ся, переходячи в шум водопаду, в плюскіт дощу, падучого струями, а посеред них чим раз частійше відзивали ся глухі, жалістні зітханя. Нараз бубон піднесено в гору... Страшенно потрясаний, градом сиплячих ся ударів заливаний, заричав він як стадо хижаків на вид добичи... і в однїй хвили умілою рукою кинений на мягку шкіру, замовк, хоч не перестав дрожати.

— О, Ґомороне! — зойкнув ворожбит, закриваючи лице руками.

І знов тишина Чути було лиш чикавку, позїханє і невиразний воркіт ворожбита; відзивала ся така як перед тим музика і такі зітханя. Горою, понад тими звиками, плили наслїдованя змішаних криків орлів, яструбів, ворін і чайок, котрі мов кружляючи стадами, верещали і кракали на переміну з незрозуміли ми зашептуванями ворожбита і мов би поружені надземним видом чогось грізного, хотїли повідомити о тім своїх панів, перебуваючих в навоздушних сьвітах.

— Постепенно зашептуваня ставали виразнїйші, слова більше зрозумілі, аж вкінци з уст ворожбита вибігли перші слова гимну:

„Чи чуєте шум від моря?

— О так! — відповів підстарший Тунгуз.

„Я, що єсьм перший між сотворінями...

— Дійстно — потвердив Тунгуз.

„Я серед вибраних найперший...

— Справдї — повторив Тунгуз.

„Нехай прийдуть ті, що палять як сонїшний круг...

— Нехай прийдуть.

„Він сам подібний до хмари... Огненний крик попереджує его... Дитина загадки...

— Дитина загадки.

„Я син твій... Я марний, що ногами топчу землю, благаю тебе!..

— Благаю!

„Поможи слабому серцю в тій труднїй дорозї...

— О поможи!

„Бубон — мій віщун, а вітер — мої крила...

— Правда.

„До вас прямую, окружений вінцем крилатих і неспокійних...

— Крилатих і неспокійних...

„Кигті їх розпростерті — горла напружені...

— Напружені.

„І гори зойчать, а дрожать внутренности землї...

— О!

„А я все іду, несьміливий, але нестримний..

— Дійстно...

„Оборонче мій — пане мій, кличу до тебе...

— Добре!

„Длячого я з терплячого народу!...

— Чиж нї?...

„Могучий поможи, розгніваний спаси, грізний — помилуй!...

— Просимо!

„Коли блуджу — не дай пропасти на бездорожи...

— Не дай!

„Спаси заблуканого, веди мене...

— Ідемо.

Старець підніс ся, а оживляючи ся чим раз більше, почав танцювати.

Танець уявляв похід. Ворожбит незвичайними словами описував стрічувані перепони і показував їх рухами. Підстарший Тунгуз ішов за ним, часами піддержував его за локоть. Так дійшли до цїли — до краю. Торжественний, спокійний, підніс ворожбит свій мовчаливий бубон до неба і засьпівав:

„Ти, Єтиґар, подібний до вужа, що живеш в підземних краях, володієш воздухом, недугами і самою смертию.

— О, Єтиґар!

„І ти, Івіяни, подібний до чоловіка з величезними крилами, ти, що хорониш від загибели стада...

— Івіяни!

„І ти, Аркунда, надїлений силою ясновидїня!...

„І ти, Нормандай, котрого пронизуючий крик серце в лїд заміняє!...

„І ти, зелїзноперий Лавадобакі!...

„І ти, котрого пізнаємо лише по тїни...

„Питаю вас, чого потребуєте і яка вашого гніву причина?...

„Здержіть підвластних ваших; перестаньте переслїдувати! Чи не бачите, що погибаємо, а коли погибнемо, хто буде вам приносити жертви?

— Хто буде?

„До вас іду, в довгій закутавши ся одежи, безборонний!... Лїтами пригорбив ся мій хребет; очи широко отворені не бачать.

— Правда! — підхопив знов Тунгуз, котрий був замовк, не сьміючи всего повтаряти.

(Дальше буде).

В суботу, дня 29 с. м. „Барон циганів“, оперета в 3. діях Штравса.

В неділю, дня 30 с. м. „Марійка“, ческий народний образ зі співами в 5. діях Ал. і В. Мрштіка.

В понеділок, дня 31 с. м. „Продана наречена“, опера в 3. діях Ф. Сметани.

Ві второк, дня 1 червня с. р. „20 днів тюрми“, фарса в 3. діях Деваліера і Вебера.

— **Коломийскі розбишаки.** Нинї перед полуднем розпочала ся в Коломиї перед тамошним судом присяжних карна розправа против кількох молодих людий, що своїми розбишацкими нападами стали були свого часу пострахом для жителів міста Коломиї і его охрестности. Розправі проводить президент суду краєвого радник Двору Середовский а обжаловуе прокуратор Біліньский.

На лаві обжалованих засїли: Кирило Букоємский, син Корнила і Фльорентини з Цуцулина, уроджений в 1890, приватний ученик ґімназияльний; — Володимир Гомик, син Івана і Еви з Підгорець, замешкалий в Коломиї, уроджений в 1886 р., ученик приватної семінариї учительскої, караний за злочин крадежі; — Стефан Величко, син Теодора і Антоиї в Коломиї, ур. в 1889 р., ученик приватної семінариї учительскої; — Павло Дроздовский, син Василя і Іванни з Борщева, замешкалий в Коломиї, ур. в 1891 р., уч. VI. кл. руск. ґімн. в Коломиї. Сї обжаловані знаходять ся у слїдчій вязници. Букоємский, Гомик і Величко обжаловані о злочин рабунку і крадежі а Дроздовский о злочин участи в крадежи і рабунку.

Дальші обжаловані, позістаючі на вільній стопі, суть: Александер Гомик, син Івана і Евдокії з Підгорець, замешкалий в Трачу (Дебеславці) ур. в 1885 р., учитель народний, обжалований о злочин крадежі і участи в крадежи; — Корнило Букоємский, син Кирила і Кароліни з Водник, замешкалий в Цуцулинї, літ 52, властитель фільварку, обжалований о участь в крадежи; — Фльорентина Букоємска, жена Корнила з Цуцулина, літ 42, властителька фільварку, обжалована о участь в крадежи; — Николай Букоємский, син Корнила і Фльорентини з Цуцулина, літ 21, ученик школи шлюсарскої в Сьвйонтніках, обжалований о то, що робив витрихи. До розправи покликано 24 сьвідків.

— **Дрібні вісти.** В Бучачи відбуде ся дня 2 с м., т. є. в середу великий концерт на будову памятника Т. Шевченка в Києві, при участи п. Рубчакової і хору руского театру. — Загальні збори дяків золочівского та олеского деканата відбудуть ся в Сасові дня 1 червня о 1 год. — Згинув без слїду манїпулянт львівского маґістрату Теофіль Домбровский, літ 33. Занепокоєні жінка і родина звернули ся до поліциї о поміч. Домбровский вів також підприємство опалове фірми В. Тиник, Богданівка ч. 2. — Вість, мов би дві сестри балєтмайстра львівского театру, обі балєтниці, втекли потайком від брата, замкнувши его в комнатї, внаслїдок чого він підпалив своє помешкане і хотів в той спосіб собі смерть зробити, есть о стільки неправдива, що балєтмайстер п. С. есть від довшого часу хорий на умі, а его сестри заанґажовано до иншого міста і они виїхали туди з матірю. — В Овіля, в Портуґалії вдарив грім в церков підчас богослуженя і убив сьвященика, котрий правив службу Божу і три женщини. В глоті, яка счинила ся від переполоху, покалїчено 27 осіб.

Телеґрами.

Відень 28 мая. Нинї в полудне відбув ся поєдинок на пістолети нежи ческим аґрарием Рольсберґом а всевімцем Маліком. По одноразовій виміні куль, з причини, що пістолет Маліка зіпсув ся (звичайні прості але грубі дручки були би не зіпсовали ся), поєдинок закінчено. З противників ніякий не одержав рани і они розійшли ся непомирені.

Відень 28 мая. Ішпаньский інфант Фердинанд приїхав тут рано і привіз Цісареви інсиґнії маршалка ішпаньскої армії, а архікн. Францови Фердинандови мундур ішпаньского полку кавалєрії „Люзітанія“. На двірци повитали гостя Цісар в ішпаньскім уніформі, архікнязі, ґенераліция, члени амбасади ішпаньскої, баварский посол, намістник і почетна компанія з музикою, котра відограла ішпаньский імн. По сердечнім повитаню поїхав Цісар з інфантом до Бурґу. Інфант зложив візити перебуваючим у Відни членам цісарского дому.

Константинополь 28 мая. Воєнний суд видав ще нові вироки. Між иншими засудив урядника міністерства скарбу і видавця одної з часописий до тяжких робіт на цїле житє, одного дервіша на вигнане на цїле житє а якогось майора на деґрадацию і 5 літ кріпости.

Константинополь 28 мая. Завтра буде торжественно відчитаний манїфест султана до армії і маринарки в присутности цїлого офіцирского корпуса і депутаций всїх відділів войск. В манїфестї сказано, що султан правосильним вступленем на престол став ся головним командантом армії.

Константинополь 28 мая. Засуджених висших достойників давного правительства порозвожено вчера на всїлякі острови і до місцевостий в Малій Азиї.

Константинополь 28 мая. Порта уділила аґреман (agrément — окрасу) Чарикови яко російскому амбасадорови. Він прибуде з кінцем червня до Константинополя.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, третє нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{30}, 5^{50}, 7·25, **8**^{55}, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12**^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2**^{05}, 5·58, **6**^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділі і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**^{45}, 3^{50}, **8**^{25}, 8·40, **2**^{45}, 3·30 *), 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2**^{50}, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.
До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недоцяда. (Телефон ч. 527).